

prima instanță: D. Băbălău
instanța de apel: N. Cernat, L. Bulgac, A. Pahopol

dosarul nr. 2ra-3082/15
nr. 2ra-136/16

D E C I Z I E

03 februarie 2016

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele ședinței, judecătorul
Judecătorii

Valeriu Doagă
Iuliana Oprea, Ala Cobăneanu
Dumitru Mardari, Galina Stratulat

examinând recursul declarat de către Societatea cu Răspundere Limitată „Chișinău-gaz”, în pricina civilă la cererea de chemare în judecată a lui Luca Alexandru împotriva Societății cu Răspundere Limitată „Chișinău-gaz” și Societății pe Acțiunii “Moldovagaz” cu privire la obligarea reconectării la rețeaua de gaze naturale și repararea prejudiciului moral,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 29 septembrie 2015, prin care a fost respins apelul declarat de către Societatea cu Răspundere Limitată „Chișinău-gaz” și menținută hotărârea Judecătoriei Rîșcani mun. Chișinău din 29 aprilie 2015,

c o n s t a ț ă:

La 03 februarie 2015, Luca Alexandru a depus o cerere de chemare în judecată împotriva împotriva Societății cu Răspundere Limitată „Chișinău-gaz” (SRL „Chișinău-gaz”) și Societății pe Acțiunii “Moldovagaz” (SA “Moldovagaz”) cu privire la obligarea reconectării la rețeaua de gaze naturale și repararea prejudiciului moral.

În motivarea acțiunii reclamantul a indicat că la 24 iunie 2014, casa sa de locuit din str. Bănulescu Bodoni nr. 16, com. Cruzești, mun. Chișinău a fost deconectată de către reprezentanții SRL „Chișinău-Gaz” de la rețeaua de gaze naturale în lipsa consumatorului, dispoziția de deconectare a instalației de utilizare de la SRL „Chișinău-Gaz” găsind-o în lădița poștală când s-a întors de la serviciu.

Precizează că fost deconectat, precum că exista o dispoziție de la SA „Moldovagaz” fără să fie indicat însă motivul concret cu încălcarea Regulamentului de furnizare și utilizare a gazelor naturale aprobat de ANRE și pct. 12 lit. d) a contractului.

Menționează că la 19 noiembrie 2014 s-a adresat pentru reconectare și a achitat la SA „Moldovagaz” pentru efectuarea lucrărilor de reconectare la rețeaua de gaze, însă nu a fost reconectat.

Indică că la 03 decembrie 2014 a contestat la SA „Moldovagaz” neexecutarea lucrărilor.

La 26 decembrie 2014 prin răspunsul SA „Moldovagaz” i s-a comunicat că „în fișa de control a contractului” este mențiunea „de legalizat cazanul” și totodată pentru crearea posibilității conectării cazanului de încălzire să se adreseze la SRL „Chișinău Gaz” întru legalizarea cazanului.

Consideră reclamantul că solicitarea SA „Moldovagaz” este neîntemeiată, iar cazanul este legalizat, și astfel din cauza încălcării drepturilor sale a suferit prejudiciul moral, fiind lipsit de gaze naturale nu a avut încălzire în perioada rece a anului.

Cere, reclamantul obligarea SRL „Chișinău Gaz” și S.A „Moldovagaz” să restabilească furnizarea gazelor naturale la utilajele reclamantului Alexandru Luca la casa de locuit din str. Bănulescu Bodoni 16, com. Cruzești, mun. Chișinău și repararea prejudiciului moral de către SA „Moldovagaz”, SRL „Chișinău Gaz” în mărime de 25000 lei.

Prin hotărîrea Judecătoriei Rîșcani mun. Chișinău din 29 aprilie 2015 a fost admisă parțial acțiunea lui Alexandru Luca și s-a obligat SRL „Chișinău-Gaz” și SA „Moldova-Gaz” să restabilească furnizarea gazelor naturale la utilajele reclamantului din mun. Chișinău, com. Cruzești, str. Bănulescu Bodoni, 16 și s-a încasat de la SRL „Chișinău-Gaz” în beneficiul reclamantului prejudiciul moral în mărime de 3000 lei.

La 16 mai 2015, cu respectarea termenului prevăzut la art. 362 CPC al RM, SRL „Chișinău-Gaz” a depus cererea de apel împotriva hotărîrii instanței de fond, solicitînd casarea hotărîrii cu emiterea unei noi decizii de respingere a cererii, pe motiv de nerespectare a procedurii prealabile.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 29 septembrie 2015 a fost respins apelul declarat de către SRL „Chișinău-Gaz” și menținută hotărîrea Judecătoriei Rîșcani mun. Chișinău din 29 aprilie 2015 .

La 13 noiembrie 2015, în termenul prevăzut de lege, SRL „Chișinău-Gaz” a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitînd admiterea acestuia, casarea deciziei instanței de apel și a hotărîrii primei instanțe, cu emiterea unei noi hotărîri de respingere a acțiunii cu încasarea cheltuielilor de judecată.

Recurenta SRL „Chișinău-Gaz”, în motivarea recursului, a indicat că decizia instanței de apel și hotărîrii primei instanțe sunt neîntemeiate, fiind emis cu interpretarea eronată a normelor de drept material.

Menționează că în decizia instanței de apel se reiterează doar faptul că Luca Alexandru a fost deconectat de la rețeaua de gaze naturale ca rezultat al datoriei, or la fel temei de deconectare a fost și existența cazanului ilicit de tip „Ariston”, care la momentul controlului efectuat a fost depistat și pusă în seama intimatului legalizarea acestuia încă în anul 2009.

Susține că instanța de apel nu a ținut cont de faptul că furnizor nu este SRL „Chișinău-Gaz” și că careva obligațiuni contractuale între SRL „Chișinău-Gaz” și

Luca Alexandru nu există încă din 01 ianuarie 2013 de când furnizor a devenit SA „Moldovagaz” și astfel contractul urma a fi reîncheiat cu noul furnizor.

Consideră SRL „Chișinău-Gaz” că nu a cauzat careva prejudicii morale intimatului.

Invocă că în speță, nu a fost probat dacă au avut loc prejudiciile și de către cine au fost cauzate, deoarece SRL „Chișinău-Gaz” și-a executat lucrările de deconectare la dispoziția furnizorului SA „Moldovagaz” și nu din proprie inițiativă.

Mai invocă recurentul că suferințele în cauză au avut loc numai din cauza comportamentului iresponsabil al intimatului, prin nerespectarea obligațiunilor de legalizare a cazanului încă în anul 2009 și ca urmare a ne reîncheierii contractului cu noul furnizor SA „Moldovagaz”.

În conformitate cu art. 440 alin. (2) Codul de procedură civilă, completul din 3 judecători prin încheierea din 20 ianuarie 2016 a considerat recursul admisibil și a dispus examinarea fondului de un complet din 5 judecători.

În conformitate cu art. 444 CPC, recursul se examinează fără înștiințarea participanților la proces.

Studiind materialele dosarului, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră recursul neîntemeiat și care urmează a fi respins cu menținerea deciziei instanței de apel din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 445 alin. (1) lit. a) CPC, instanța, după ce judecă recursul, este în drept să respingă recursul și să mențină decizia instanței de apel.

Pe parcursul judecării pricinii s-a constatat că la la 24 iunie 2014 casa de locuit a lui Luca Alexandru din str. Bănulescu Bodoni nr. 16, com. Cruzești, mun. Chișinău a fost deconectată de către reprezentanții SRL „Chișinău-Gaz” de la rețeaua de gaze naturale în lipsa consumatorului, din cauza datoriilor la locul de consum, cu respectarea pct. 80 b) al Regulamentului pentru furnizare și utilizare a gazelor naturale nr. 415 din 25 mai 2011 (f.d. 7, 28).

Prin Decizia Curții Supreme de Justiție din 09 aprilie 2014 a fost admisă acțiunea reconvențională a SRL „Chișinău-Gaz” fiind încasat din contul lui Luca Alexandru datoria pentru consumul de gaze naturale în mărime de 10 278 lei (f.d.52-54).

La 30 septembrie 2014 Luca Alexandru a achitat datoria înregistrată față de SRL „Chișinău-Gaz” în mărime de 12 086 lei, inclusiv cheltuieli de executare, (f.d.38)

La 20 noiembrie 2014 a achitat și taxa de reconectare la rețeaua de gaze naturale însă prin răspunsul la cererea de reconectare Nr.L-246/14 in 23 decembrie 2014 eliberat de către S.A „Moldovagaz” a fost indicată necesitatea legalizării cazanului în vederea inițierii procedurii de reconectare. (f.d.40-41 și 15)

Înaintând prezenta cerere de chemare în judecată, Luca Alexandru a solicitat obligarea SRL „Chișinău Gaz” și S.A „Moldovagaz” să restabilească furnizarea gazelor naturale și repararea prejudiciului moral în mărime de 25000 lei, acțiune care a fost admisă parțial de către prima instanță.

Instanța de apel, fiind investită cu judecarea apelului declarat de către SRL „Chișinău-Gaz” a ajuns la concluzia netemeinicii acestuia, menținând hotărârea primei instanțe.

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție, analizând materialele anexate la dosar, în coraport cu legislația în vigoare ce guvernează raportul juridic litigios, a ajuns la concluzia că soluția dată de către instanța de apel este una întemeiată și legală.

Conform pct. 88 a Hotărîrii nr.415 din 25 mai 2011 cu privire la aprobarea Regulamentului pentru furnizarea și utilizarea gazelor naturale deconectarea de la/reconectarea la rețeaua de gaze naturale a instalațiilor de gaze naturale ale consumatorului final se efectuează doar prin dispoziția de deconectare, de reconectare, semnată de persoana responsabilă a operatorului de rețea.

Pct. 92 al Regulamentului stabilește că consumatorul final este în drept să solicite furnizorului reconectarea instalațiilor de gaze naturale la rețeaua de gaze naturale după înlăturarea motivelor care au dus la deconectarea instalațiilor sale de gaze naturale. Furnizorul solicită operatorului de rețea, iar acesta reconectează la rețeaua de gaze naturale instalațiile de gaze naturale ale consumatorului final în termen cât mai scurt posibil dar nu mai târziu de 2 zile lucrătoare de la data achitării de către consumatorul final a tarifului pentru reconectare.

Astfel, rezultă că odată cu achitarea datoriei operatorul de rețea urma să conecteze consumatorul la rețeaua de gaze.

Or, în atare circumstanțe este evidentă inacțiunea SRL „Chișinău Gaz” de a efectua reconectarea consumatorului la rețeaua de gaze în conformitate cu prevederile pct. 92 din Regulamentul citat supra.

Mai mult ca atât, fără a ține cont de obligațiunea de reconectare a consumatorului la rețeaua de gaze, pe motiv de înlăturare a condițiilor ce au dus la deconectare, și anume plata datoriei, SRL „Chișinău Gaz” invocă drept refuz la reconectare faptul că la domiciliul consumatorului este instalat ilegal cazanul de model Ariston, explicînd necesitatea legalizării acestuia.

În sensul dat, Colegiul civil reține că potrivit Contractului Nr.350071 din 21 februarie 1997 operatorul de rețea s-a obligat să livreze consumatorului Luca Alexandru gaz inclusiv și pentru - cazan (OK – 1 buc) (f.d.17-18).

Or, cu toate că instalația - cazan Ariston, nu figurează în contractul Nr. 350071 din 21 februarie 1997, în actele de control întocmite de operatorul de rețea la 23 septembrie 2009, actul de control din 14 noiembrie 2011, actul de control din 28 februarie 2012, a fost vizat echipamentul de măsurare inclusiv cazanul Ariston.

Mai mult, Colegiul civil reiterează că temeiul deconectării consumatorului de la rețea a fost faptul că acesta dispune de datorii față de furnizorul de servicii, nicidecum nu ilegalitatea cazanului sus-vizat.

Așadar, odată cu achitarea datoriei operatorul de rețea urma să conecteze consumatorul la rețeaua de gaze, fără a invoca că Luca Alexandru ar fi acceptat situația în care se afla, deoarece ar fi solicitat reconectarea la rețea mai târziu de data achitării datoriei or, însăși furnizorul de servicii urmează să țină cont de decăderea circumstanțelor ce au dus la deconectare, anume achitarea datoriei și respectiv trebuia să întreprindă toate acțiunile necesare întru respectarea propriilor obligații contractuale.

Ținând cont de circumstanțele menționate, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră că instanța de apel corect a concluzionat că operatorul/furnizorul serviciului urma să reconecteze locul de consum la gazele naturale.

În conformitate cu art. 1422 alin. (1) Cod Civil, în cazul în care persoanei i s-a cauzat un prejudiciu moral (suferințe psihice sau fizice) prin fapte ce atentează la drepturile ei personale nepatrimoniale, precum și în alte cazuri prevăzute de legislație, instanța de judecată are dreptul să oblige persoana responsabilă la reparația prejudiciului prin echivalent bănesc.

Conform art. 6 lit. a) și c) din Legea nr. 105-XV din 13 martie 2003 privind protecția consumatorilor, orice consumator are dreptul la protecția drepturilor sale de către stat și remedierea sau înlocuirea gratuită, restituirea contravalorii produsului, serviciului ori reducerea corespunzătoare a prețului, repararea prejudiciului, inclusiv moral, cauzat de produsul, serviciul necorespunzător.

Conform art. 20 alin (4) din Legea nr. 105-XV din 13 martie 2003 privind protecția consumatorilor, prejudiciul moral cauzat consumatorului de către producător, vânzător, prestator prin încălcarea drepturilor lui prevăzute de prezenta lege, precum și de alte acte normative, se repară în mărimea stabilită de instanța judecătorească.

Conform art. 1423 din Codul civil, mărimea compensației pentru prejudiciul moral se determină de către instanța de judecată în funcție de caracterul și gravitatea suferințelor psihice sau fizice cauzate persoanei vătămate, de gradul de vinovăție al autorului prejudiciului, dacă vinovăția este o condiție a răspunderii, și de măsura în care această compensare poate aduce satisfacție persoanei vătămate. Caracterul și gravitatea suferințelor psihice sau fizice le apreciază instanța de judecată, luînd în considerare circumstanțele în care a fost cauzat prejudiciul, precum și statutul social al persoanei vătămate.

Reieșind din prevederile legale enunțate, raportate la materialele dosarului, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră că instanța de apel temeinic și legal a încasat de la SRL „Chișinău Gaz” în beneficiul lui Luca Alexandru suma de 3000 lei, în vederea reparării prejudiciului moral cauzat, iar argumentele invocate de către recurent în cererea de recurs nu pot fi reținute ca întemeiate.

Or, furnizorul de servicii nu și-a onorat obligațiile sale, creând disconfort consumatorului care a fost lipsit de posibilitatea de a beneficia de serviciile de livrare a gazelor naturale, obligația de repararea prejudiciului moral cauzat consumatorului revenindu-i prestatorului SRL „Chișinău Gaz”.

Astfel, din considerentele menționate și având în vedere faptul că decizia instanței de apel este întemeiată și legală, iar argumentele invocate de către recurent sunt neîntemeiate, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a respinge recursul și de a menține decizia instanței de apel.

În conformitate cu art. 445 alin. (1) lit. a) Codul de procedură civilă, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție,

d e c i d e:

Se respinge recursul declarat de către Societatea cu Răspundere Limitată „Chișinău-gaz”.

Se menține decizia Curții de Apel Chișinău din 29 septembrie 2015 în pricina civilă la cererea de chemare în judecată a lui Luca Alexandru împotriva Societății cu Răspundere Limitată „Chișinău-gaz” și Societății pe Acțiunii “Moldovagaz” cu privire la obligarea reconectării la rețeaua de gaze naturale și repararea prejudiciului moral.

Decizia este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele ședinței,
judecătorul
Judecătorii

Valeriu Doagă

Iuliana Oprea

Ala Cobăneanu

Dumitru Mardari

Galina Stratulat